

Валентина А. Гошовська

доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри парламентаризму,
Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка. Київ. Україна.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3011-4450>

Ігор В. Рейтерович

кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри парламентаризму,
Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка. Київ. Україна.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7852-1373>

**ПРИЙНЯТТЯ ПОЛІТИКО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УКРАЇНІ:
ОСОБЛИВОСТІ І ПРОБЛЕМИ**

Розкрито особливості та проблеми прийняття політико-управлінських рішень у сучасній Україні як предмета наукової галузі публічне управління та адміністрування. Актуальність теми зумовлена тим, що від додержання законного порядку підготовки й ухвалення таких рішень залежать якості реалізації державної політики, обороноздатність держави та оцінка відповідності публічного управління принципам публічного адміністрування Європейського Союзу. Стаття спирається на загальнонаукові методи узагальнення, аналізу та синтезу, а також на структурно-функціональний, інституційний, порівняльний і ситуативний аналіз та формально-юридичний метод. Уточнено зміст поняття «політико-управлінське рішення»: під ним автором розуміється рішення суб'єктів політичного управління, у якому політичне цілепокладання закріплюється в конкретних управлінських і правових засобах його досягнення й оформлюється у вигляді законів та інших нормативно-правових актів. Встановлено, що ключовою особливістю прийняття таких рішень в нинішній Україні є те, що цей процес відбувається у політико-адміністративного середовищі, в якому кількість обов'язкових погоджувальних процедур зведена до мінімуму. В умовах воєнного часу таким середовищем насамперед визначено інститут президента. На прикладі функціонування санкційного механізму показано, що в умовах воєнного стану існують цілком законні правові підстави приймати такі рішення з мінімальною кількістю погоджувальних процедур. З'ясовано, що відсутність або ігнорування обов'язку суб'єктів законодавчої ініціативи проводити аналіз потенційного впливу проєктів законодавчих актів, позначається на фінальній якості політико-управлінських рішень та зростанні ризиків корупції і конфлікту інтересів. Обґрунтовано, що відсутність обов'язкової оцінки впливу

законопроектів народних депутатів, необов'язковість публічних консультацій та брак кадрового забезпечення підготовки політико-управлінських рішень мали місце і до повномасштабної війни, і тому повернення до звичайної практики нормотворчого процесу по завершенні воєнного стану саме по собі цих проблем не усуне. Практична цінність результатів полягає у визначенні напрямів удосконалення процедури ухвалення політико-управлінських рішень відповідно до принципів державного управління, дотримання яких вимагає підготовка до вступу України в Європейський Союз.

Ключові слова: політичне управління, політико-управлінське рішення, політичні інститути, політичні процеси, нормотворча процедура, суб'єкти владних повноважень, воєнний стан.